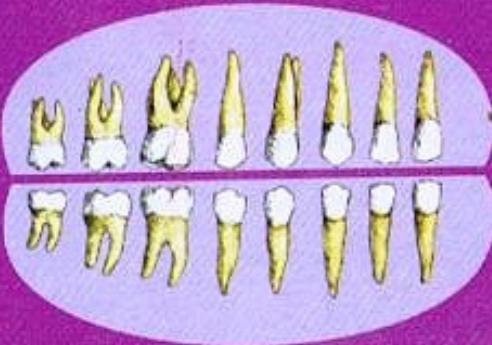

બન્તીસ લક્ષણી બન્તીસી

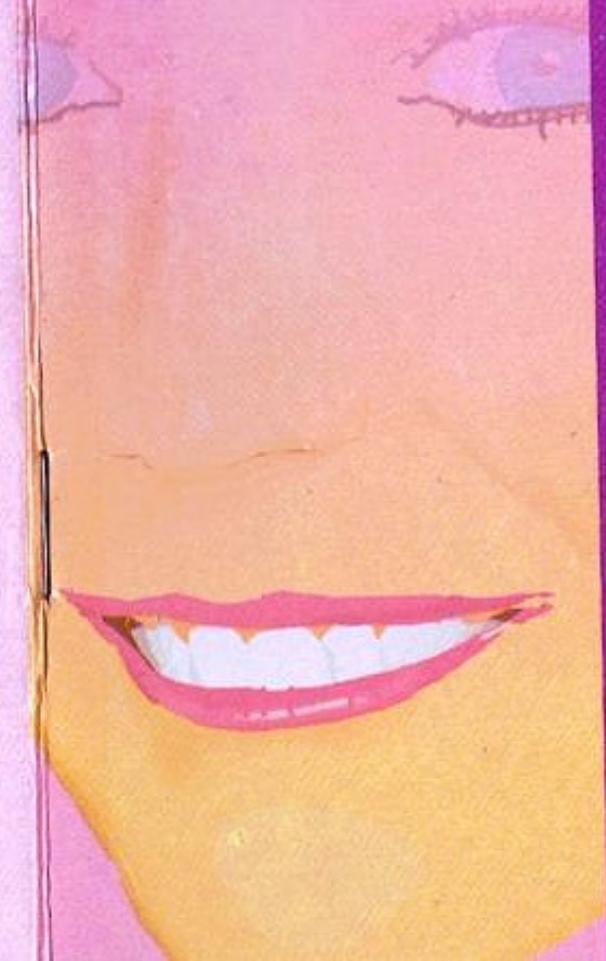

ડૉ. મનુ જિપી

દાંતવાળાં બધાં જ પ્રાણીઓના દાંત કુદરતે
આજીવન કામ આપે તેવા ઘડેલા છે,
અને આખું શરીર પંચમહાભૂતમાં ભળી જાય છે,
છતાં દાંત હંજારો વર્ષ સુધી ક્ષય પામતા નથી.

છતાં શા માટે માનવીના દાંત જીવન દરમિયાન
જ સરી જાય છે, પડી જાય છે અને એને
બનાવટી દાંત પહેરી શેષ જીવન જીવવું પડે છે ?

જવાબ મળશે બન્તીસ લક્ષણી બગ્ગીસીમાં.

ડૉ. મનુ જિપી

૧. દાંત

કુદરતની કરિશમાનો અદ્ભુત નમૂનો

પૃથ્વી પરના દાંતવાળા બધા જ જીવોના દાંત એમની આખી જિંદગી બિલકુલ અકબંધ, સલામત અને અખંડ રહે છે. એટલું જ નહીં પણ એમના મૃત્યુ પછી જ્યારે એમના શરીરનું અણુએ અણુ પંચમહાભૂતમાં ભણી જાય છે, ત્યારે પણ એના દાંત હજારો વર્ષો સુધી એવા ને એવા અકબંધ રહેતા હોય છે.

માનવી નામનું બેવકૂફ પ્રાણી પણ જો પોતાના જીવન દરમિયાન દાંતની સંભાળ, સફાઈ અને સાચવણીના નામે દાંત પર અવળયંડા અખતરા ન કરે, તો એના જ દાંત એને આજીવન જ નહીં એના મૃત્યુ પછી પણ હજારો વર્ષો સુધી સલામત રહી શકે તેવી અદ્ભુત રચનાથી ઘડાયેલા હોય છે.

આવો, એ બત્રીસ જ નહીં બત્રીસ હજાર લક્ષણોવાળી (સિંહસન) બત્રીસીના આપણી રીતે મૂલ્ય ઓળખીએ.

૨. દાંત ક્યાંથી કૂટે છે ?

જન્મ પછીના છ મહિના સુધી બાળકે ફક્ત એની

માનું દૂધ જ પિવાનું છે. એટલે કુદરતે એના જન્મ વેળાએ એના મોઢામાં એક પણ દાંત મૂક્યો નથી. નવજાત શિશુનું દાંત વિનાનું મોહું ફક્ત પેઢાંથી માના સ્તનની ડીંટી પકડે, હોઠથી દબાવે અને ચૂસે એટલે દૂધની સેર એના મોઢામાં પડે અને એ ઘૂંટડે ઘૂંટડે પીએ.

નજરે મોઢામાં દેખાતા ન હોવા છતાં બાળકના પેઢાની ભીતરમાં આકાર વિનાના, અવિકસિત અવસ્થામાં પણ બાવન જેટલાં દાંતો છુપાયેલા હોય છે. છઠો મહિનો હજુ તો પૂરો થાય તે પછી સાતમે મહિનેથી બાળક સાત વરસનું થાય ત્યાં સુધી એને કામમાં આવે તેવા ઉપર નીચે દસ દસ એવા વીસ દાંતોનો એક સેટ તૈયાર થઈને ધીરે ધીરે પદ્ધતિસર એક શિલ્પકૃતિ ઘડાતી હોય તેમ તૈયાર થઈને બહાર પડે છે.

સાતમે મહિને નીચેના પેઢામાંના બરાબર મધ્ય ભાગમાં બે ચપટા ઉપરથી જ્વેઝ જેવી ધારવાળા અણિયાળા દાંત ફૂટવાની શરૂઆત થાય છે.

પ્રથમ દાંત ફૂટવાની આ આખી કિયાને અગર જો અહોભાવથી જોવાની દસ્તિ તમારામાં ન હોય તો તમે તમારા કે તમારા બાળકના દાંતને કદાપિ ઓળખી ના શકો અને પરિણામે આખી જિંદગી દાંત નામના શરીરના એક અદ્ભુત અંગની પાછળ આઢું ખાઈને પડો અને સતત ના કરવાનું

કર્યા કરો અને તમારા દાંત એક પછી એક તમને દુઃખી કરતા કરતા તમારો સાથ છોડવાનું શરૂ કરે.

પેલા બાવન છુપાયેલા દાંતમાંના ઉપર નીચેના દસેદસ દાંતનો આકાર એના મૂળમાંથી એક પોતાની આગવી જ આકૃતિ ધરાવતો હોય છે. દાંત ફૂટે છે ત્યારે એની ઉપરની ધારદાર અણીથી પેઢાં ચીરાય છે, અને એ ચીરાયેલા પેઢામાંથી હીરાની કણી જેવી એક ટસર બહાર આવે છે. દાઢો તો લગભગ ચોરસ આકારની અને ઉપરથી બુટી હોય છે છતાં દાંત બહાર આવવાની આ આખી કિયા દરમિયાન ચીરાયેલા પેઢામાંથી લોહીનું એક ટીપું પણ બહાર પડતું નથી. આ કિયા કેવી રીતે થતી હશે? એનું જ્ઞાન કે વિજ્ઞાન પાસે કોઈ સંતોષકારક ખુલાસો નથી અને દાંત ધીરે ધીરે બહાર આવી એની ઠરાવેલ સાઈઝ સુધીમાં બહાર આવે પછી આપોઆપ એ કિયા બંધ પડી જાય છે, એ વિષે પણ કોઈ કશું જાણતું નથી. કહેવાનો હેતુ માત્ર એટલો જ છે કે 'આ એક દેવી કિયા છે અને એ કિયાના સમગ્ર સમય દરમિયાન એમાં જે કંઈ સારવારના નામે કરવામાં આવે છે તે બધું જ ફક્ત ઉખલ સિવાય કશું જ કરતું નથી.'

બાળકના નાનકડી સાઈઝના મોઢામાં એ વેળાએ બત્રીસ દાંત રહી શકે તેટલી જગ્યા હોતી નથી એટલે દૂધિયા દાંતની સંખ્યા વીસ દાંતની હોય છે. બાળક દોઢ વરસનું થાય ત્યાં

સુધીમાં એને ઉપરનીચેના બધા જ દાંત આવી જાય છે. ટેલ્લી મોટી દાઢો ઘણી વાર ચાર-છ મહિના પછી આવે છે.

બાળક દોઢ-બે વરસનું થાય ત્યારે લગભગ બધું જ જાવાનું શીખી ગયું હોય છે અને ચાલતું દોડતું થયું હોવાથી એ જે ખાય છે તે પચે પણ છે.

સાતમે વર્ષોથી એના દાંત એક પછી એક હલીને પડવા લાગે છે અને એ બાર-તેર વરસનું થાય તે દરમિયાન દૂધિયા વીસ દાંતની જગ્યાએ એના વિકસેલા મોટા જડબામાં કુલ્લે ઉપર નીચે ૧૬ + ૧૬ એમ બત્રીસની સંખ્યાના દાંત ગોઠવાઈ ગયા હોય છે, જે એને આખી જિંદગી ચાલે એવા મજબૂત કુદરતે બનાવેલા હોય છે. આ ઉપરાંત જો એ દોઢાહો હોય તો વધારાની ઉહાપણની દાઢ અઢારથી બાવીસ વરસની ઉમ્મર સુધીમાં આવે છે, જે એના બચપણમાં આવેલાં દાંતથી થયેલ દર્દને ફરી એક વાર યાદ કરાવે એવું મજબૂત હોય છે.

અહીંથી આગળ વધતાં એક વાત સમજી લઈએ.

અગર તમારી માતાએ ગર્ભિવસ્થામાં અક્કલ વગરની દવાઓ ખાઈને તમારા દૂધિયા દાંત ના બગાડ્યા હોય, અગર તમારા બાળપણમાં અક્કલ વગરની દવાઓ ખાઈને તમારા પરમેનન્ટ દાંત વિકૃત ન કર્યા હોય, તો તમને અઢાર વર્ષની ઉમ્મર સુધીમાં પરમેનન્ટ રહેવા માટે આવેલા એક

પણ દાંતને જળવવાની, તેજ દુથપેસ્ટોથી સાફસૂઝી કરવાની કે સારવાર કરાવવાની કોઈ જરૂરત આખી જિંદગી પડે જ નહીં. બીજા અન્ય દાંતવાળા પ્રાણીઓને જેમ નથી પડતી તેમ.

પરંતુ આપણે બધા જ જાણીએ છીએ કે માના ગર્ભમાં હોય ત્યારથી જન્મ પછી અને ઉછરીને મોટું થાય ત્યાં સુધીમાં ફક્ત દાંતની જ નહીં એના આખા શરીરની બહારથી ને અંદરથી રીતસરની ધૂલાઈ જ થઈ ગઈ હોય છે. એટલે પછી સારવારથી સરેલા દાંતોની સારવાર કરી અને વધારે વિકૃત બનાવવામાં આવે છે.

તમે કદી કોઈ પ્રાણીના દાંત એના જીવન દરમિયાન હલતા, સહતા કે પડતા જોયા છે ?

તમે બુઢ્હા થયેલા કે મરી ગયેલા કોઈ પ્રાણીના દાંત પડી ગયેલા જોયા છે ?

પરંતુ આપણને આ દુનિયામાં જોવા જેવી ચીજોને કોઈ જોવા દેતું જ નથી અને જબરજસ્તીથી જે કંઈ દેખાડવામાં આવે છે એમાં તમારા કરતાં એ દેખાડવાવાળાના જ વધારે ફાયદા થતા હોય છે. આટલું જેટલું જલદી સમજશો એટલા તમારા રહ્યાસહ્યા દાંત તમને વધુ સારો અને લાંબો સાથ આપશે.

□.

૩. દાંતની રમ્ય રચના

દાંતની ઉપર એક ચામડી જેવું પણ કઠણ આવરણ હોય છે જેને દંતજોની ભાષામાં અનેમલ (ENAMEL) કહેવાય છે, જે મોટે ભાગે કેલ્સીયમ ફોસ્ફેટમાંથી બનેલું હોય છે. કેલ્સીયમ ફોસ્ફેટ એ શરીરમાં રહેલા બધા જ જનીજ પદાર્થોમાં સખત-કડક (HARD) પદાર્થ છે. આ અનેમલ છ ખૂણવાળા પેન્સીલના આકારના હોય છે તેવા રોડ (Rods)નું બનેલું છે એટલે એ આખી જિંદગી વપરાય તો પણ ઘસાતું કે ખરાબ થતું નથી. (દુથ બ્રશ આ અનેમલને વધારેમાં વધારે ખરાબ કરે છે) દાંતના અનેમલમાં જ્ઞાનતંત્રોની સંવેદન શીરાઓ ન હોવાને લીધે કરડતાં, ચાવતાં દબાણ કે ઘર્ષણ થવાથી દાંત દુઃખતા નથી.

અનેમલની નીચે ડેન્ટિન (Dentin) નામનો પદાર્થ છવાયેલો હોય છે. દાંતની સંવેદનાની શીરાઓની શરૂઆત અહીંથી થાય છે.

દાંતમાં શારડીથી કાણા પાડવામાં, એ કાણામાં ચાંદી-પારો જોવા પદાર્થો પૂરવામાં, ઈત્યાદિ સારવારોને કારણે દાંતનો આ સંવેદનશીલ ભાગ વ્યવસ્થિત બગડતો જાય છે,

જૂઠો પડતો જાય છે અને ઉત્તરોત્તર વિવિધ પ્રકારની બીમારીઓ આવતી જાય છે. (વધુ વિગતો ‘દાંતમાં ચાંદી?’ પુસ્તકમાંથી મેળવી લેવા વિનંતિ.)

ઉન્ટીનની નીચેના ભાગમાં એક નરમ પડ આવેલું છે. જેમાં રક્તવાહિનીઓ, સંવેદન શીરાઓ, જ્ઞાનતંત્રુઓનું એક સુવ્યવસ્થિત નેટવર્ક હોય છે.

દાંત એ જડ હાડકું નથી. એ જીવંત કોષોનો બનેલો એક પદાર્થ છે. જે તમે શું ખાઓ છો? એ પર પણ નિયંત્રણ રાખે છે. (આગળ ઉપર એની ચર્ચા કરીશું)

જડબાના પોલાણમાં આ બત્રીસ દાંતો સિમેન્ટમ CEMENTUM નામના હાડકામાંથી બનેલા પદાર્થ દારા સજજડ રીતે મૂળ નાંખીને જોડાયેલા હોય છે. આ સિમેન્ટમાં હજારોના હિસાબે સ્નાયુઓના તાંત્રણા છવાયેલા હોય છે.

દ્રેક દાંતને રીતસરની એક આગવી ડિઝાઇન કરેલું મૂળ પેઢામાં ઊરે સુધી ઊતરેલું હોય છે. કયા દાંતને કયું કાર્ય કરવાનું છે એના આધારે એ મૂળનો આકાર, ડિઝાઇન અને ઊંડાણ અવલંબિત છે.

દાંતના જુદા જુદા સ્વરૂપ

૧. MOLARS - મોલાર્સ દાઢો

ઉપર નીચે - ડાબી જમણી

૪ બાજુ × ૩ ત્રણ ત્રણ

= ૧૨

૨. PREMOLARS - દાઢની પહેલાના દાંત

ઉપર નીચે - ડાબી જમણી

૪ બાજુ × બે-બે

= ૮

૩. CANINE - કેનાઈન કૂતરા જેવા

ઉપર નીચે - ડાબી જમણી

૪ બાજુ × ૧ એક એક

= ૪

૪. INCISORS - આગળના - મધ્યમાં

ઉપર નીચે બે બાજુ × ૪ બે બે

= ૮

કુલ્યે બત્રીસી

૩૨

હાસ્યની એક લહરી વખતે આંખોને આંજી નાખતી જલક-ચમક સિવાયના પણ દાંતના અનેકાનેક કાયો છે.

દાંતમાં એક અત્યંત સંવેદનશીલ એવો પદાર્થ છે જે ખોરાક મોઢામાં નાખતાં તુરત જ એ કેટલો કઠણ, કડક કે નરમ છે, તે પોતાની મેળે નક્કી કરી લે છે. એ ખોરાકને તોડવા, ચાવવા કેવું કેટલું અને કેટલા વખત પ્રેશર આપવું એ સ્વયમ્ભુ નક્કી કરી લે છે.

૧૨ * જાત્રીસ લક્ષ્ણાં જાત્રીસી

શરીરને જ્યારે અમુક પદાર્થની જરૂરત નથી હોતી ત્યારે સ્વાદગ્રંથિઓની મદદ અને સલાહસૂચન મુજબ વધુ ગળ્યું ખાવાથી દાંત મોહું ભાંગી નાંખે છે એટલે વધારે ગળ્યું ખાવાની ઈચ્છા આપોઆપ મરી જાય છે. એવી જ રીતે વધુ ખરાશ ખાવાથી દાંત ખાટા થઈ જાય છે અને કાચી કેરી ખવાતી નથી.

દાંતની બત્રીસી બધાની જોવામાં એક સરખી લાગતી હોવા છતાં – આંગળાની છાપ FINGER PRINTS જેટલી દરેક માનવીની બિત્રભિત્ર પ્રકારની હોય છે – અને જીવન દરમિયાન બીજાં અંગોની સરખામણીમાં જલદી ક્ષય પામતી હોવા છતાં કોઈક અગોચર કારણોસર માનવીના મૃત્યુ પછી શરીરનું અણ્ણું અણ્ણું પંચમહાભૂતમાં વીલિન પામવા છતાં દાંત હજારો વષો સુધી ક્ષય પામતા નથી.

દાંત સર્જનહારની બલિહારીનો એક જીવંત નમૂનો છે.

૪. મહાકાય તકસાધુઓના રાફડા ભા.૧

બ્રિટિશરો રાજ્ય કરતા હતા ત્યારે પણ જેટલા અંગ્રેજી બંદરવેડા નહોતા થતા, એનાથી અનેક ઘણી ગુલાંટો સ્વતંત્ર ભારતમાં બંદરો મારવા લાગ્યા.

કોલગેટની પેસ્ટ ઘરોઘર વપરાવા લાગી એટલે બ્રિટિશના

જમાનાની લીવર બ્રધર્સ જે પાછળથી હિંદુસ્તાન લીવર બની તેણે પણ સાબુની સાથે સાથે ટુથપેસ્ટના રોકડિયા ધંધામાં જંપલાવ્યું.

ફક્ત એક જાહેરખબર આપીને એક જ દિવસમાં લાખ્યો કરોડો માનવીઓને બેવકુફ બનાવી લૂંટી શકાય છે. આ એક જ સિદ્ધાંત પર રેઝિયો પર બિનાકા ગીત માલાઓ ગુંજવા લાગી અને આકરે મધ લાગ્યું હોય તેમ ટુથપેસ્ટ અને પાવડરોના ધંધામાં મલ્ટીનેશનલ કંપનીઓની સાથે ને સાથે દેશી નાની મોટી કંપનીઓ પણ હરીફાઈમાં ઉત્તરે એવી મોટા ગજાની બનતી ગઈ.

ઓછું હતું તે એમાં વળી ઇન્ડિયટ બોક્સ આવ્યું અને જાણે આખી દુનિયાના દાંત જન્મજાત સરેલા હોય, એમના શાસમાં ભયાનક દુર્ગધ જ મારતી હોય એમ ટુથપેસ્ટીઆ કંપનીઓએ આમજનતા પર રીતસર કાળો કેર વર્તાવી દીધો.

પોતાની પ્રોડક્ટ જ બીજી કરતાં વધુ સારી છે એ પુરવાર કરવા પછી ખતરનાક અખતરાઓની હારમાળાઓની ભરમાર શરૂ થઈ.

બિનાકાઓ કલોરોકીલ નાંખ્યું એટલે બીજા બધાઓ પણ ધબેડ્યું. ટુથપેસ્ટમાં ફ્લોરાઇડ નાખવાથી કેટલા કરોડો માનવીઓના દાંતની સાથે સાથે હાડકાં પણ સડ્યાં એ

કોઈએ પૂછ્યું નહીં. પણ આ જમાત કંઈ જનતાનું ભલું કરવા નહોતી આવી. જેમ જેમ ટુથપેસ્ટોથી નુકસાન થતાં ગયાં તેમ તેમ જુદા જુદા વધુ ખતરનાક નુસ્ખાઓ ઉમેરાતા ગયા. કોણ કોને કેટલો વધારે મૂર્ખ બનાવી વધુ પ્રમાણમાં લૂંટી શકે છે એની હરીફાઈઓ થવા લાગી.

કુલ્લીયમ આવ્યું, લવિંગ, તજ, તુલસી ને કુદીનો આવ્યાં. આયુરોંડ, યુનાની અને શાસ્ત્રો પુરાણોના દાખલા આપી ઔર બેવકુફ બનાવવાયા. અરે ટુથપેસ્ટમાં ઓક્સીજન નાંખવા સુધીની વાતો આવી ગઈ. લીમડો, આવળ, વજંદતી અને અડતાલીસ જડીબુદ્ધીઓ અને અઢાવન મસાલાથી ટુથપેસ્ટોના બજાર ખદબદવા લાગ્યાં. કઈ પેસ્ટમાં શું નાંખ્યું છે અને એ શું નુકસાન કરે છે ? એના કોઈ નિશ્ચિત કરેલા નિયંત્રણો રહ્યાં જ નહીં.

હરીફાઈ વધી એટલે ટુથપેસ્ટો અને પાવડરોમાં જુદા જુદા રંગોથી માંડી તંબાકુ અને ગાંઝો, અફીણ, ચરસ કે નશાની ચીજો ઉમેરાવા લાગી. આ બધાનો સ્વાદ કે ગંધ ના પરખાય એ માટે મેન્થોલ અને બીજા પાવરફુલ પ્રકારના કેમિકલ્સ અને એસેન્સ નાખવામાં આવ્યાં.

જહેરખબરોમાં રૂપાળી લલનાઓ અમુક જ ટુથપેસ્ટ વાપરનારાઓ પર ફક્ત એક જ સેકન્ડમાં આફરીન થઈ

જવા લાગી.

યુવાન ટાર્જેટ ઓછા પડ્યા એટલે સાઈઠ વરસના બુઢાઓ અમારી પેસ્ટ વાપરીને દાંતોથી અખરોટ તોડી શકે છે એવા તમાશા બતાવવા માંડ્યા.

હદ તો ત્યારે આવી કે જ્યારે પાંચથી દસ વર્ષના બાળકોને અમુક જ જતની પેસ્ટ વાપરવાથી બીજાં બાળકો કરતાં વધુ બુદ્ધિશાળી બને છે એમ ઠસાવવામાં આવ્યું.

ધંધો કરવો છે એટલે જહેરખબર આપવી એમાં કંઈ ખોટું નથી, પરંતુ દરેક વાતમાં જેમ અતિરેક થાય છે. એનાં જે ભયાનક પરિણામો આવે છે, ત્યારે એક સામટાં હજારો લાખઓ જીવોનાં હસતાં રમતાં જીવન હોલસેલમાં બરબાદ થઈ જાય છે.

આવા વંટોળને નાથી શકાતો નથી, પરંતુ આવા તુફાનમાંથી પોતાની જાતને અવશ્ય ઉગારી શકાય છે.

આ પુસ્તિકાનો એ જ એક માત્ર હેતુ છે એટલે મોઢામાં રગડવામાં આવતી અને એનું ફીણ થૂકી દેવાથી ‘અમને શું નુકસાન થવાનું ?’ એ પ્રશ્નનો અક્કલપૂર્વકનો સાચો ઉત્તર મેળવી લઈએ એટલે ભ્રમણા ભાંગીને બુક્કો થઈ જાય.

આવો અસલી વાત ઓળખી લઈએ.

૫. સર્જનનું સૌજન્ય

આપણે સાતમા મહિનાથી બાળકને દાંત કેવી રીતે કૂટે છે તે જોયું. બ્લેડની ધાર માઝક કુમળાં પેઢાંને ચીરીને એ બહાર આવે છે, છતાં લોહીનું એક ટીપું પણ બહાર પડતું નથી એ પણ જોયું.

એક સાવ અક્ષલ વગરનો, અભણા, અબુધ, અનાડી માણસ પણ એક વાત સમજી શકે છે કે, આવી જબરજસ્ત કિયા થઈ રહી હોય, ત્યારે છ-સાત મહિનાના કુમળા ફૂલ જેવા બાળકને થોડીઘણી અસુવિધા થાય, તકલીફ થાય, બેચેની થાય થાય થાય ને થાય જ. જે એની સહનશક્તિના ગજ ઉપરાંત ઘણી મોટી માત્રામાં હોય.

વળી પેલા બાવનની સંખ્યામાં હજુ ઘડાયા ન હોય એવી સુખપાવસ્થામાં પેઢાની અંદર છુપાયેલા દાંતોમાંથી જુદી જુદી જાતના, એની ઠરાવિક નિશ્ચિત કરેલી ડિગાઈન વાળા, એની નિશ્ચિત કરેલી જગ્યાએ, એની નિશ્ચિત કરી હોય તેટલી ઉંચાઈએ બહાર લાવવા. ઉપરાંત, આ બધા માટે જરૂરી પદાર્થો શરીરના વિવિધ ભાગોમાંથી પ્રમાણસર બેંચીને એકઠા કરવા અને સાવ શૂન્યમાંથી એક અદ્ભુત કારીગરીનું સર્જન કરવું. આ સમગ્ર કિયા એક જાહુની લાકડી ફેરવવાથી કે અલ્લાદીનનો ચિરાગ ઘસવાથી અંખના

પલકારામાં તો થાય નહીં.

આને કારણે બાળક સાવ ફીલું પડી જાય, સુસ્તી આવે, એના શરીરનું તાપમાન જરૂરત પ્રમાણો વધે, એના રૂટિન કરતાં બેચાર જાડા વધારે થઈ જાય. એનો રંગ બદલાય અને એકંદરે બાળક ‘અસલામતીની ભાવના અનુભવે.’ આ બધું જ એક સર્જનની કિયાના અનિવાર્ય ભાગ સ્વરૂપે જ હોય અને એ સમગ્ર પરિસ્થિતિ ફક્ત અમુક સમય પૂરતી મયાર્દિત-ટેમ્પરરી જ હોય.

એટલે સામાન્ય બુદ્ધિ, ચીસો પાડી પાડીને એમ જ કહે છે કે : ‘આ કટોકટીની કાણો બાળકને તમારે એક યા બીજી રીતે મદદરૂપ થવું જ હોય તો આખી દુનિયાના બધા જ જીવોનાં માતા-પિતાઓ જે કાર્ય સહજ રીતે કરે છે, તે તમે પણ કરો.’ એને – બાળકને એ તમારા હાથમાં, ખોળામાં ખૂબ સલામત છે એવો અહેસાસ થાય એવું વર્તન કરો.

એને તેણીને એનું માથું તમારા ખભા પર ઢાળી, બીજે હાથે એના વાંસા પર હળવે હાથે પસવારો, થપથપાવો – તાબે જમણે છિલોળા લે તેમ જુલાવો.

અગર એનું શરીરનું તાપમાન અંદાજ કરતાં વધારે હોય તો ખોળામાં સુવડાવી બાજુમાં એક તપેલીમાં ઠંકું પાણી લઈ એમાં તમારો જમણો હાથ બોળી ભીનો હાથ એના માથા પર મૂકો અને થોડી થોડી વારે એ કિયા ચાલુ

રાખો. (કપડાની ઘડી મૂકવી નહીં)

એની આંખ મળે એટલે હળવેથી ઊંચકીને ઘોરિયામાં સુવાડો. (ઘોરિયું એટલે સપાટ લોખંડની જરૂરપણીઓવાળું પારણું નહીં). કપડાની ઝોળીવાળું અસલી ઘોરિયું. પછી એ ઘોરિયાના કપડાને અડાડેલો હાથ એના ઘોરિયાના અંદર, સૂતેલા શરીરને અડે એ રીતે હળવે હાથે છિંચ્યોળો અને એ આખી રાત ભવે ઊંઘે. તમે એના ઘોરિયા પાસે બેસી રહો અને જરાક હલે એટલે તુરત એણો કપડાં ભીનાં કર્યા હોય તો બદલાવી પાછું સુવાડી ધો.

તમારો એક રાતનો ઉજાગરો અને તમારા હાથનો માત્ર વહાલભયો સ્પર્શ એને કેટલીય દવાઓ-સારવારોની યાતનામાંથી ઉગારી લેશો, એટલું જ નહીં સવારે એ ઘોરિયામાં ઉઠશો ત્યારે નવું જીવન લઈને હસતું રમતું ઉઠશો. તમારી સામે જોઈને હસશો ત્યારે એના બોખલા મોઢાના નીચેના પેઢામાં મોતીના દાણા જેવા બે ચણકતા દાંત ફૂટેલા નજરે પડશો.

આટલી પહેલા દાંત વખતની ડિયામાંથી પસાર થયેલું બાળક તે પછી આવનારા દાંતની યાતનાથી ઉરતું નથી. સાવ સહજ રીતે એને અપનાવી લે છે, પોતાની મેળે એડજસ્ટ કરી લે છે.

૬. તકસાધુઓના રાફડા ભા. ૨

પરંતુ દુભાજ્યે તમારા બાળકને દાંત કુદરતી રીતે આવે, એ પેલા તકસાધુઓને પરવરતું નથી. એટલે એ રીતસર તમને બીવડાવવાનું, ભડકાવવાનું અને પદ્ધતિસર ઈમોશનલ બ્લેકમેઇલિંગ કરવાનું ચાલુ કરી દે છે. કિડ્ઝિયારીઓ પાડીને તમને જણાવે છે કે : ‘તમારા બાળકના શરીરને કુદરતી રીતે દાંત ઉગાડતા આવડતા જ નથી. અમે કહીએ તેમ કરો નહીં તો...’

પછી એમના ટોપલામાંથી સસલા કાઢવાના જાહુ-તમારાઓ શરૂ થઈ જાય છે. અમારી જેનફીનિક આપો તો જરાય તકલીફ વગર દાંત ઊગી આવે. ના જાડા થાય, ના તાવ આવે. એ આખી રાત કણસતું ટ્યુ લઈને બંધ થઈ જાય, તમને નિરાંતે ઊંઘવા દે. અને હા... એમની દવાઓ ખવડાવો તો જ પેલાને અસ્સલ મોતી જેવા દાંત આવે, નહીં તો વાંકાચ્યુંકા, કાળા કુબડા દાંત આવે, વગેરે વગેરે વગેરેથી જાહેરખબરો અપાય. રેડિયો, ટીવી પર ‘મી પણ તુલા તે ચ દેત હોતી’ વાળા ડાયલોગ ચાલુ થઈ જાય.

આવી કરોડો રૂપિયાની જાહેરખબરો દ્વારા તમારા છ-સાત મહિનાના કુમળા બાળકોને જે દવાઓ આપવામાં આવે એમાં મુખ્યત્વે કેલ્સીયમના ફગલા હોય, જે બાળકની કીડની

બગાડે, જુલાબ બંધ કરવાની દવાઓ હોય તે આંતરડાં બગાડે અને આંખમાં અંધાપો પણ લાવે. ઉંઘની ઘેનની દવાઓ કુમળા બાળકનું મગજ અને સમગ્ર જ્ઞાનતંતુઓનું નેટવર્ક કાયમને માટે કાદવમાં રગડોળી નાંખે.

આવી રીતે સાતમે મહિનેથી શરૂ થતા દાંત પૂરા બે વરસ સુધીમાં આવે ત્યાં સુધીમાં બાળકને સારા દાંત સરળતાથી આવવા માટે જે કઈ અખતરા કચ્છા હોય એનાથી પેલા કુદરતી રીતે સુંદર આવતા દાંતોમાં વિકૃતિઓ તો આવે જ. ઉપરાંત એ હજુ તો આકાર લઈ રહેલા કુમળા અવયવોની રચનામાં પણ ભયાનક વિકૃતિઓ લાવે એ વાત પુરવાર કરવા માટે કોઈ પુરાવાની આવશ્યકતા નથી.

વળી આ દાંત આવવાના સમય દરમિયાન બાળક માનું ધાવણ ધાવતું હોય, એટલે એની માઝે પણ સીઝેરીયન ઓપરેશન પછી જે દવાઓ ખાધી હોય, વિયામિન ડેલ્સીયમ, આયન, પ્રોટિન કે એન્ટીબાયોટિક્સ વગેરે લીધાં હોય એ બધાં ધાવણ વાટે બાળકના શરીરમાં જાય અને વધારાનું નુકસાન કરે તે નફામાં.

ફક્ત એલોપેથીની દવાઓથી જ બાળકના દાંતમાં વિકૃતિ આવે છે એવું પણ માની લેવાની જરૂર નથી. જેના નામની પણ તમને ખબર નથી એવી દવાઓમાં શું હશે ? અને એ કેવાં પરાકમો કરતી હશે ? એ તો જ્યારે એનાં

પરિણામો નજરે જોવાનો કે ભોગવવાનો સમય આવે ત્યારે જ સમજાય.

ઇતિશ્રી

૭. જાને કહાં ગયે વો દિન...

હવે બાળકના બધા દૂધિયા દાંત આવી ગયા છે એટલે હાઆઆશ - નિરાંત - એમ માની લેવાની મૂખ્યાઈ કરવાની જરૂર નથી.

અમારા જમાનામાં નાના બાળકના દૂધિયા દાંત પડે ને નવા પરમેનન્ટ આવે તે પછી ચાલીસ વર્ષની ઉભ્મર સુધી કોઈ ભાગ્યે જ કોઈ ડેન્ટિસ્ટને ત્યાં જતું. દાંત દુઃખે હલે ઇત્યાદિ માટે ફેમિલી ડોક્ટરો જ લવિંગના તેલનું રૂનું પૂમહું ભરાવી આપતા કે દુઃખાવાની બેચાર ગોળીઓ આપતા.

હવે તો નાના બાળકોના ખાસ સ્પેશિયલાલીસ્ટ ડેન્ટિસ્ટોની લાઈન લાગી ગઈ છે. નિયમિત ચેકઅપ, સારસંભાળ, સફાઈ, કલીનિંગ, સડેલા દાંતમાં ચાંદી પુરાવવી, કેપ લગાડવી, સ્પેશિયલ સીટિંગ લેવા એ સામાન્ય ગણાય છે.

ચાલીસ-પચાસની ઉભ્મરવાળાઓ જ અમારા જમાનામાં ચાઈનીઝ કે બર્મિઝ ડેન્ટિસ્ટોનાં દવાખાનાંઓમાં જોવા મળતા અને એ પણ હલતા દાંત પડાવવા આવ્યા હોય કે પડેલા

દાંતની જગ્યાએ બનાવટી ખોટા દાંતનું ચોકહું બેસાડવા
આવ્યા હોય.

ભૂલેશ્વર કે અન્ય શાકમાર્કેટોની બાજુમાં રૂપાળી
દાતણવાળી બહેનો લહેકા કરી 'લ્યો લીલાં દાતણ' કહી
બાવળના દાતણ વેચતી દેખાય. પરામાં સ્ટેશનની બહાર,
દાતણવાળાં હોય જ.

એ જમાનામાં દુથપેસ્ટ એટલે કોલગેટ એવો એક
વણિકખ્યો નિયમ હતો અને ફક્ત સુધરેલા કે પરદેશ જઈ
આવેલા ઉફોળો જ એ વાપરતા. મને બરાબર યાદ છે કે એ
વેળાના રાજ્ય-મહારાજાઓ કે ધનવાનો પણ એટલે બેસીને
દાતણ જ કરતા.

દુથ પાવડરમાં મન્કી બ્રાન્ડ - બંદર છાપ કોલસાનો
કાળો પાવડર કે બીટકો-પોરવાળના કાળા દંતમંજન વિશેષ
વપરાતાં અને તેનીસ્ટો પાસે જવું એ બીક લાગે તેવું કામ
ગણાતું.

છેલ્લાં પચાસ વર્ષોમાં જેમ બધું બદલાયું એમ દાંતની
સારવારનું ધોરણ પણ બદલાયું. અન્ય દિશાઓમાં જે કંઈ
બદલાયું એ બધામાં રાતોરાત કરોડપતિ બનવાની લાલસાએ
જેમ સારાસારનો વિવેક ગુમાવી બષ્ટાચાર ફેલાયો તેમાં
દંતચિકિત્સા જેવો સૌભ્ય વ્યવસાય પણ ખરડાયો.

'જાને કહાં ગયે વો દિન ?'

લાઘ્યો કરોડો માનવીઓ ખોટા દાંતના
ચોકઠાં પહેરે છે.

તમે કદાપિ, ક્યાંય પણ આવા ખોટા
દાંત બનાવતું એકાદું પણ કારખાનું -
ફક્તરી જોઈ છે ?

તો પછી આટલા બધા ખોટા દાંતનાં
ચોકઠાં ક્યાં બનાવાય છે ? કોણ બનાવે છે ?
કેવી રીતે બનાવે છે ? શોમાંથી બનાવે છે ?
અને બનાવે જ છે, તો એ આપણને
દેખાતાં કેમ નથી ? તમને ખબર છે ?

c. અસલી વાત

મોઢામાં કંઈપણ નાંખો અને તુરત બહાર થૂંકી નાખો
એટલે એ પદાર્થ તમારા પેટમાં કે શરીરમાં નથી ગયો એટલે
તમારા શરીરને કોઈ નુકસાન નહીં કરે. એમ સામાન્ય માનવીની
સમજ છે અને આ જેરસમજનો દુરઉપયોગ પેસ્ટ બનાવવા
વાળાઓ પોતાના સ્વાર્થ માટે કરે છે.

એક વાત ખૂબ જ સ્પષ્ટપણે, જેમ બને તેમ જલદીમાં
જલદી સમજ લ્યો કે :

'મોઢામાં મૂકવામાં આવેલી કોઈપણ ચીજ વધુમાં

દુથપેસ્ટની જાહેરખબરોમાં જો ધ્યાનથી જોશો તો પેસ્ટ વાપરનાર વધુ પડતું એકીવ, જોશવાળું કે સુપરમેન જેવું વતન કરતું બતાવવામાં આવે છે. હકીકતમાં નશાની ચીજો પ્રથમ બનાવવી ઉત્તેજના લાવે છે. પછી થોડા વખતમાં નશો ઉત્તરી જાય એટલે ડિપ્રેશન આવે છે, એટલે વળી પાછું નશાનું પ્રમાણ વધારવું પડે છે. પેસ્ટ બનાવવાવાળાને એક કાયમનું ગ્રાહક તૈયાર મળી જાય છે.

લવિંગ-તુલસી-લીમડો કે બાવળ નાંખવાની વાતો કરનારાઓની પણ થોડી ઓળખ કરી જ લઈએ.

દાંત દુઃખે ત્યારે એકાદ લવિંગનું ટીપું દાઢમાં દબાવો એ વાત સમજાય, પરંતુ રોજેરોજ કારણ વગર લવિંગનું તેલ, પાવડર કે એસેન્સ મોઢામાં દસપંદર મિનિટ રગડો તો ઝાહિર છે મોઢામાં છાલા જ પડે.

બાવળનું દાતણ એટલા માટે સારું છે કારણ બાવળના થડમાંથી ગુંદર જરે છે. એટલે દાતણની છાલ ચાવીને એનો રસ ચુસાય તો એમાં કંઈક અંશો ગુંદર હોવાને લીધે પેઢાં મજબૂત થાય.

વળી બાવળની છાલમાંથી ટેનિક એસીડ નામનો એક પદાર્થ બને છે જે મરેલા ઢોરનું ચામડું સુંવાળું બનાવવાના ઉદ્યોગમાં (Tanning Industry) વપરાય છે, એટલે મોઢાની અંદરની ત્વચામાં છાલા પડે ત્યારે ઓક્ટર ગ્લીસરીન ટેનિક એસીડ લગાડી આપે છે. આ થઈ બાવળનું લીલું દાતણ

ચાવવાની વાત.

બાવળનું શું દુથપેસ્ટમાં વાપરો છો ? એની છાલ, પાંદડાં કે કાંટાવાળી શૂળો ? – જવાબ છે ?

ખાસ બાત

દુથપેસ્ટોમાં ઉમેરવામાં આવતા મેન્થોલ, કેલ્સીયમ, રંગો, રસાયણો, એસેન્સો સતત મોઢામાં રગડવાથી મોઢાની અંદરની અદ્ભુત સ્વાદગ્રંથિઓ ખરાબ થઈ જાય છે. સ્વાદની પરખનું આખું તંત્ર ભષ્ટ થઈ જાય છે.

ખોરાક પચાવવાની લાળગ્રંથિઓ પર પણ એની અનેક અવળી અસરો થાય છે.

મેન્થોલ જેવી તીક્ર વાસ નાકમાંથી સુગંધ પારખવાની ગ્રંથિઓને ભષ્ટ કરે છે અને તેમના જેવી એની અસર નાક, મોહું, ગળું અને સાઈનસ રીશ્યનમાં સતત રહેવી જોઈતી ભિનાશ, સ્નિંધતાને નુકસાન પહોંચાડે છે.

દુથબ્રશ બકવાસ !

પેસ્ટ પુરાણ પૂરો કરતા પહેલાં દુથબ્રશની આખી થિયરીને જડમૂળમાંથી રગડીને ઉખેડી નાંખીએ.

દાંતના ઉપરનું આખી જિંદગી ચાલે તેવું અને મયા પછી હજારો વર્ષ પછી પણ દાંતને અકબંધ સલામત રાખતું પડ જો તમારું જીવન પૂરું થાય એ પહેલા જ બગડીને ઉખડી જતું હોય, તો એ પરાક્રમ કરવામાં મોટામાં મોટો

ફળો તમારા રૂપાળા દુધભ્રશનો જ છે.

મજબૂત મૂળિયાંવાળાં દાંતોને પેઢાની પકડમાંથી ઢીલાં
કરી કવેળાના દાંત પાડવામાં સૌથી મોટો ફળો હોય તો
એ તમારા દુધભ્રશનો છે.

મોઢાની અંદરની સ્લિંગ માંસલ તવચાને અગર
પદ્ધતિસર કોઈ રોગિષ્ટ બનાવતું હોય તો એ પણ તમારું
દુધભ્રશ જ છે.

આખી દુનિયાનાં પ્રાણીઓ પોતાના દાંત પોતાની જીભથી
સાફ કરે છે.

માનવીને હાથ છે એટલે એ દાંત સાફ કરવા હાથની
અંગળી વાપરે ત્યાં સુધી એને માફ કરી શકાય. બાવળ
જેવા દાતાણનો કૂચો કરી એ દાંત પર ફેરવે તોયે ખાસ દોષ
ના દેવાય.

પરંતુ મોરીમાં બાજેલી લીલ સાફ કરવા જેમ બ્રશ
રગડતો હોય તેમ કઢક કાંટા જેવા દુધભ્રશને દિવસમાં બે
બે વાર આખી જિંદગી દાંત પર રગડે અને એમ કરવામાં
એ વધારે ડાહ્યો છે એમ સમજે તો નક્કી સમજવું કે એણે
પોતાની અક્કલનું દેવાળું જ કાઢયું છે. આ દુનિયામાં એને
આવા તકસાધુઓથી કોઈ બચાવી શકે તેમ નથી.

ઈતિશ્રી દુધભ્રશ-પેસ્ટ પુરાણો.

૬. પચાસ વષો પૂર્વો

પચાસ વષો પૂર્વોની મારી પાસે સાચવીને મૂકેલી
ફોભ્યુલાઓની યાદીમાં તે વેળાએ દુધપેસ્ટ અને દુધ પાવડરમાં
નીચેના પદાર્થોનો ઉપયોગ કરવામાં આવતો હતો.

૧. મેળેશીયમ કાબોનેટ
૨. કેલ્સીયમ કાબોનેટ
૩. કીમ ઓફ ટાઈર
૪. સુગર પાવડર
૫. સેકરીન પાવડર
૬. તજનું અથવા લવિંગનું તેલ
૭. પીપરમીટ ઓઈલ - મેન્થોલ કીસ્ટલ્સ
૮. થાયમોલ
૯. સોપ પાવડર - સેપોનીસ
૧૦. ટેબલ સોલ્ટ
૧૧. કેમ્ફર
૧૨. કેયોલીન
૧૩. ઓરીસ રૂટ પાવડર
૧૪. કીસલગર
૧૫. કટલ ફીશ બોન પાવડર.
૧૬. સોપ કેસ્ટીલ

૧૦. કિટાણુઓ - અસલી-નકલી

જેને નજરે જોઈ પણ શકતા નથી એવા કિટાણુઓ તમારા દાંતો પર આકમણ કરે છે અને એને સરાવી સરાવીને પાડી નાંખે છે, માટે અમારી પેસ્ટ વાપરો અને કિટાણુ કા સફળા કરો. એક વાર વાપરો તો ધંટો તક કિટાણુ કે સાથ હમારા દુથપેસ્ટ લડતા રહે - વગેરે વગેરે વગેરે બકવાસો રોજ સાંભળ્યા કરો છો ને ?

તો આ પણ સાંભળી લ્યો.

'જીવો જીવસ્ય જીવનમ्' સમગ્ર સૃષ્ટિના અફર નિયમ પ્રમાણે આ પૃથ્વી પર જેટલા સૂક્ષ્મ જીવો છે તે બધા જ સમગ્ર પૃથ્વી પર પર્યાવરણને સમતુલ્યિત રાખવામાં જ મદદ કરે છે. એટલું જ નહીં એક જીવ બીજા જીવને હંમેશાં જીવવા માટે જ મદદ કરે છે, મારવા માટે નહીં.

મેડિકલશાસ્ત્રના ઋષિમુનિ સમા ડૉ. મનુ કોઠારી જીવાવે છે.

Quote :

"THE FRIENDSHIP BETWEEN
MAN & MICROBES IS A RULE
ENMITY IS AN EXCEPTION"

આખી દુનિયાના માઈકોબાયોલોજીસ્ટો, જિવાણુશાસ્ત્રના કહેવાતા તિસ્મારણાં નિષ્ણાતોની અક્ષલ, હોશિયારી, અભ્યાસ,

ઉપાધિઓ અને એના આધારે લાખો કરોડો નિર્દોષ મૂંગા પ્રાઇઓ પર કરવામાં આવતા અમાનુષી પ્રયોગોની લેબોરેટરીઓ અને સૂક્ષ્મ જિવાણુઓને પૃથ્વીના પટ પરથી નાબૂદ કરવા એમણે બનાવેલાં એન્ટીબાયોટિક્સ, પેસ્ટીસાઇટ્ર્સ એ બધું જ ભેગું કરી ત્રાજવાના એક પલ્લામાં મૂકો અને બીજા પલ્લામાં કુદરતે બનાવેલું નજરે જોઈ પણ ન શકાય તેવું કે હથમાં પકડી પણ ન શકાય તેવું એક સૂક્ષ્મ જિવાણુ મૂકો તોપણ આ જિવાણુનું કુદરતે બક્ષેત્ર ઉહાપણ WISDOM એના પલ્લાને નીચે નમાવી દે છે.

કારણ આ આખી સૃષ્ટિના અફર નિયમ પ્રમાણે અને સનાતન સત્યના આધારે 'આ દુનિયાનો દરેક જીવ બીજા જીવના આધારે જ જીવ છે અને એને જિવાડવામાં મદદ કરે છે.'

આ નિયમ એક માનવી સિવાયના બાકીના ચોયસી લાખ જીવો કોઈપણ જાતની દાખલા, દલીલ કે વિરોધ વિના સહજ રીતે સ્વીકારે છે.

ઇતાં માનવી નામનું નિભન્કષાનું ભષ્ટબુદ્ધિ ઘરાવતું એક ભયાનક કિટાણુ સમગ્ર સૃષ્ટિના જિવાણુઓનો અને કિટાણુઓનો સંહાર કરવા એનું આંધળું, અક્ષલ વગરનું, સ્વાર્થથી ખીચોખીચ ઠાંસીને ભરેલું એક મહાયુદ્ધ આદરીને બેઠું છે. અંગ્રેજીમાં એને OSTENSIBLE WAR કહેવાય છે.

દાંતમાં ભરાઈને બેઠેલા કિટાણુઓને મારવા માટે
ચલાવવામાં આવતું યુદ્ધ એ આવા અર્થહીન યુદ્ધનો જ એક
પ્રકાર છે.

એ મહાયુદ્ધમાં કોણ સાચું છે કે કોણ જૂદું છે એ
મહત્વનું નથી.

આ બેની લડાઈમાં કોણ કોનું અસ્તિત્વ મિટાવી દે છે
અને કોણ જીવે છે એ જ વધુ અગત્યનું છે.

It is not important who is RIGHT BUT
who is LEFT.

ઈતિહાસ સાક્ષી પૂરે છે કે :

માનવીની ઉત્પત્તિ પહેલાં પણ જિવાણુઓનું અસ્તિત્વ
હતું અને માનવી નામના કિટાણુનું સમગ્ર અસ્તિત્વ આ
પૃથ્વીના ફલક પરથી નામશેષ થઈ જશે ત્યારે પણ પેલું
'જીવો જીવસ્ય જીવનમ्'ના સિદ્ધાંતે જીતું જિવાણુ તો અજર
અમર રહેશે જ.

Courtesy :

MYTHS & REALITIES by

Dr. MANU KOTHARI & Dr. LOPA MEHTA